

118. Eesti - Ma Rahwa
Kalendar,
ehf

Täht - Namat

I 8 I I

Alasta peäle, pärrast meie
Jesanda Jesusse Kristusse
Sündimist.

Keiserlikko Üllematte loaga, kes kolide ülle
Larto - Linna's seätud.

Tallinnas,
trükkitud Gresseli Kirjadega.

Párrast sedda kallist Jeesuse Kristuse
sündimist, on tänuawo se Alasta 1811

Párrast ma: ilma lomis = 5760

Párrast Euteruse õige Usso illes-
wõtmist = = = = 295

Párrast wanna katko = = 154

Párrast sedda, kui wäggi Pranburgi
laks = = = = 133

Párrast sedda, kui Toompä põllend 127

Párrast sedda sure nälja hakkatust 116

Párrast teist katko = = 101

Párrast meie armolissema Keisri ja
Sure Herra ALEXANDER
PAWLOWITSEHI sündimist 34

Párrast sedda, kui ta hakkand wal-
litsema = = = = 10

Märkide selletamine.

Moos = Ku.

Esimeenne werendeel.

Tais = Ku.

Wimne werendeel.

† # Hea aadrit lasta.

⊙ Hea kupp lasta.

⋯ Hea arstimisse = rohto wõtta.

✕ Hea külwada ning istutada.

⦿ Hea lapsi wõrutada.

⌘ Sedda, mis pitkaliste peab kasutama.

⌢ Hea puid raiuda hõne tarwis.

⌒ Alhjo tarwis.

p. párrast.

p. l. párrast lounat.

e. l. enne lounat.

V. Pühha.

Joulo = ja Wastla = päwa wahhet on:
7 Nädalat.

Januarius.

Reäri - Ku.

Kristusse Ümberleikamisest. Luk. 2, 21.

1 Pühhapääd	Reäri P. Aita Jummal	
2 Esmasp.	Abel	Kül
3 Teisip.	Set	mad
4 Kestnaddal	Enof	fel
5 Neljasp.	Metusala	E II, p. I.
6 Reede	3 Kunninga P.	∴ ged
7 Loup.	Julianus	Il

Jesüs 12 aastat wanna. Luk. 2, 41.

8 Pühhap.	1 P. pärr. 3 K. P.	mad.
9 Esmasp.	Peatus	•
10 Teisip.	Paawli P.	Luist
11 Kestnaddal	Ewraim	ja
12 Neljasp.	Rein	• 7, p. I.
13 Reede	Hilarius	7 Lum:
14 Loup.	Weliks	mie

Pulmad Rana: Linnas. Joann. 2, 1.

15 Pühhap.	2 P. p. 3 K. P.	sad:
16 Esmasp.	Kisbregt	•
17 Teisip.	Tõnnise P.	do.

Sel Kuul on 31 Päwa.

18 Kestnaddal	Uksel	Selle
19 Neljasp.	Saara	• O, p. I.
20 Reede	Waab. Sebast.	järrele
21 Loup.	Neto	on

Pealiskust Kapernauma Linnas. Matt. 8, 1.

22 Pühhap.	3 P. p. 3 K. P.	pehmed,
23 Esmasp.	Lotta	ja wahhel
24 Teisip.	Timotens	uddused
25 Kestnaddal	Paawli Ümber	7 Ilmad
26 Neljasp.	Polikarpus	odata.
27 Reede	Krisostom	E I, p. I.
28 Loup.	Karel	∴ Selge

Wina: mäest. Matt. 20, 1.

29 Pühhap.	9 P. e. Kr. III. P.	ja
30 Esmasp.	Udelgund	kulm.
31 Teisip.	Ann	•

12mal selle ku päwal touseb päike kello 8 ning ühhe pole tundi, lähkää alla, kello 3 ning ühhe pole tundi. Päaw on pltk 7 tundi ja ö 17 tundi.

Webruarius.

Kuunla = Ku.

1	Kestnåddal	Pirrit	Selged
2	Neljasp.	Kuunla P.	+
3	Kede	Hanna	På:
4	Loup.	Beronika	E 2, p. 1.

Kuunwi: Mehhest. Luk. 8, 4.

5	Pühhap.	8 P. e. K. III. P.	wad.
6	Esmaasp.	Tio	Kan:
7	Teisip.	Rikart	ge
8	Kestnåddal	Kåsperdina	kulma:
9	Neljasp.	Salomon	ga.
10	Kede	Kolastika	Lumme:
11	Loup.	Edo	● 6, e. 1.

Pimme Tee: åres. Luk. 18, 31.

12	Pühhap.	Maasta Pühha	saddo.
13	Esmaasp.	Penigna	
14	Teisip.	Wastla Pääw	Heit:
15	Kestnåddal	Zuhla Pääw	● likkud,
16	Neljasp.	Juliana	Påwad.

Sel Kuul on tånnawo 28 Pääwa.

17	Kede	Aleksander	Zuulsed,
18	Loup.	Konfordia	● 4, p. 1.

Kristusse Kuusfatamisest. Matt. 4, 1.

19	Pühhap.	1 P. Paastus	Sim. Apost.
20	Esmaasp.	Egarius	nus:
21	Teisip.	Jesaias	fed,
22	Kestnåddal	Meetri P.	segga:
23	Neljasp.	Sirenius	sed
24	Kede	Maddise P.	+ Ilmad.
25	Loup.	Wiktorius	Nende

Kananea Raesest. Matt. 15, 21.

26	Pühhap.	2 P. Paastus	● 8, e. 1.
27	Esmaasp.	Nestor	jarrel
28	Teisip.	Iustus	kulm.

16mal selle fu pääwal touseb päike kello 7, läh:
håb alla, kello 5. Pääw on 10, õ agga 14 tun:
di pitt.

Martius.

Vaasto = Ku.

1	Kesknäddal	Albinus	Kange
2	Neljasp.	Medea	tuul,
3	Kede	Eers	kül:
4	Loup.	Adrian	ma

Sest kes kurratist wawatud. Luk. 11, 14.

5	Pühhap.	3 P. Paastus	∴ Il:
6	Esmap.	Kotwrid	Ⓢ 1, e. l.
7	Teisip.	Perpetua	matte:
8	Kesknäddal	Siprian	ga.
9	Neljasp.	Pööri: Pääw	
10	Kede	Mikeus	Selged
11	Loup.	Konstantin	♠

5000 Mehhe Söötmisfest. Joann. 6, 1.

12	Pühhap	4 P. Paastus	● 4, p. l.
13	Esmap.	Sakeus	Pääw,
14	Teisip.	Ernestus	kül:
15	Kesknäddal	Longinus	mad
16	Neljasp.	Kert	Död.

Sel Kuul on 31 Päwa.

17	Kede	Eruto	Päwa:
18	Loup.	Willeminus	ajal

Jesus kiwwidega wiisatud. Joann. 8, 46.

19	Pühhap.	5 P. Paastus	Ⓢ 9, p. l.
20	Esmap.	Matrona	♠
21	Teisip.	Pent	Sulla.
22	Kesknäddal	Kawael	Tuul,
23	Neljasp.	Tiits	lumme:
24	Kede	Kasimir	tuist,
25	Loup.	Paast. Mar. P.	∴ wiht:

Kristusse Sisse söötmisfest. Matt. 21, 1.

26	Pühhap.	6 P. Paastus	maga
27	Esmap.	Kustaw	✕
28	Teisip.	Kideon	Ⓢ o, e. l.
29	Kesknäddal	Kido	segga:
30	Neljasp.	Euur Neljas P.	
31	Kede	Euur Kede	tud.

10mal selle ku päwal touseb päike kello 6, lähkää alla kello 6. Pääw on 12, ja õ 12 tundi pirk.

Aprillis. Jüri = ehk Mahla: Ku.

1	Loup.	Karjaliste P.	Niis:
	Kristusse Ülestoumissfest. Mark. 16, 1.		
2	Pühhap.	1 Pühha	ked,
3	Esmasp.	2 Pühha	wihma:
4	Teisip.	3 Pühha	8, e. l.
5	Kestnaddal	Maksim	sao:
6	Neljasp.	Kõlestin	ja
7	Kede	Aron	Lum:
8	Loup.	Liborius	mega

	Kinni: pandud Uksist. Joann. 20, 19.		
9	Pühhap.	1 P. p. III. P.	segga:
10	Esmasp.	Leo	tud
11	Teisip.	Julius	2, e. l.
12	Kestnaddal	Esekiel	# Il:
13	Neljasp.	Kerwasius	mad.
14	Kede	Kinni Pääw	Selge:
15	Loup.	Karin	mad

	Heast Karjatseft. Joann. 10, 11.		
16	Pühhap.	2 P. p. III. P.	Pääwad,
17	Esmasp.	Teodorus	wahhel

Sel Kuul on 30 Pääwa.

18	Teisip.	Walerius	2, p. l.
19	Kestnaddal	Simon	kange
20	Neljasp.	Udolarius	tu:
21	Kede	Sulpisius	# X
22	Loup.	Karissius	lega.

	Ürrikesse aia pärrast. Joann. 16, 16.		
23	Pühhap.	2 P. p. III. P. Jüri P.	Nende
24	Esmasp.	Albert	järrel
25	Teisip.	Markuse P.	2, p. l.
26	Kestnaddal	Esekiel	Heitsikkud
27	Neljasp.	Eudolw	ja
28	Kede	Klaus	sojad
29	Loup.	Witalis	

	Kristusse ärraminnemisseft. Joann. 16, 5.		
30	Pühhap.	4 P. p. III. P.	Ilmad.

10mal selle ku päwal touseb päike, pole tundi pärrast kello 4 ning lähhab alla, pool tundi pärrast kello 7. Pääw on pikk 15 ja õ 9 tundi.

Majus.

Mäio = ehk Leht: Ku.

1	Esmasp.	Wolbri P.	Niis:
2	Teisi.	Sigismund	✕ te
3	Kestnädal	† Leidminne	2. p. l.
4	Neijasp.	Kottard	külm,
5	Kede	Susanna	h uddu:
6	Loup.	Timosiilla	ne

Sigest pallumiseft. Joann. 16, 23.

7	Pühhap.	5 P. p. III. P.	ja
8	Esmasp.	Zesiderius	tuul:
9	Teisip.	Parnabas	† ne.
10	Kestnädal	Job	● o, p. l.
11	Neijasp.	Suur † Pääw	Willo
12	Kede	Malo	tuul,
13	Loup.	Liberatus	✕ wah:

Kõmustajast Joann. 15, 26.

14	Pühhap.	6 P. p. III. P.	
15	Esmasp.	Sohwi	8 wihma,
16	Teisip.	Peregrinus	wah:
17	Kestnädal	Jodokus	hel

Sel Kuul on 31 Pääwa.

18	Neijasp.	Erif	9, e. l.
19	Kede	Potensia	
20	Loup.	Pill	pääwa:

Pühhasi Waimust. Joann. 14, 23.

21	Pühhap.	1 Pühha	paiz:
22	Esmasp.	2 Pühha	✕ te.
23	Teisip.	Eduard	
24	Kestnädal	Pendiks	Sel:
25	Neijasp.	Urwan	ge
26	Kede	Ester	1. l. l.
27	Loup.	Peet	taew

Jesus ja Nikodemus. Joann. 3, 1.

28	Pühhap.	3 aino Jum. P.	...
29	Esmasp.	Mart	ja
30	Teisip.	Petronella	tuul:
31	Kestnädal	Wikand	ne.

8mal selle ku pääwal touseb päike pole tundi pärrast kello 3, ning lähkää alla pole tundi pärrast kello 8. Pääw on pikk 17, 6 agga 7 tundi.

1 Neljasp.	Kotskal	C 7, p. 1. Sojad ja
2 Rede	Histias	
3 Loup.	Rasmus	

Rikkast Mehhest. Luk. 16, 19.

4 Pühhap.	1 P. p. 3 a. J. P.	selged
5 Esmasp.	Poniwastus	+
6 Teisip.	Artemius	Pāwad.
7 Kestnāddal	Eukretsia	Nende
8 Neljasp.	Medardus	jārrel
9 Rede	Pertram	● o, e. l.
10 Loup.	Pikkem Pāaw	woiks

Surest Shto: sōma: aiast. Luk. 14, 16.

11 Pühhap.	2 P. p. 3 a. J. P.	lange
12 Esmasp.	Pasilides	mūrris:
13 Teisip.	Tobias	ta:
14 Kestnāddal	Walerian	minne
15 Neljasp.	Widi Pāaw	wih:
16 Rede	Justina	maga
17 Loup.	Kreet	D 2, e. l.

Kaddunud Lambast. Luk. 15, 1.

18 Pühhap.	3 P. p. 3 a. J. P.	8 tulla.
19 Esmasp.	Kerwasius	Sel:
20 Teisip.	Abgarus	ged,
21 Kestnāddal	Rael	tuul:
22 Neljasp.	Abkasius	sed
23 Rede	Pasilides	Pāwad,
24 Loup.	Taani Pāaw	9, e. l.

Olge armolissed. Luk. 6, 36.

25 Pühhap.	4 P. p. 3 a. J. P.	waikne
26 Esmasp.	Jeremias	∴ ja
27 Teisip.	Eadislau	kaunis
28 Kestnāddal	Josua	soe
29 Neljasp.	Peetr. Pawl. P.	
30 Rede	Judit	Ilm.

10mal selle fu pāwal touseb wāife 3 werendel
pārrast kello 2, ning lāhhāb alla, ūts werendel
pārrast kello 9. Pāaw on pitt 18 ning ūts pool
tundi, o agga 5 ning ūts pool tundi.

Julius.

Heina = Ku.

1 Loup.	Teobald	Q o, e. l.
Rohfest Kalla: sagist. Luk. 5, 1.		
2 Pühhap.	5 P. p. 3 a. J. P. Heina M. P.	
3 Esmasp.	Kornelius	Wäg:
4 Teisip.	Ulrik	ga
5 Kestnaddal	Anselm	sojad
6 Neljasp.	Hektor	ja
7 Rede	Erino	▲ selged
8 Loup.	Temitrius	● o, p. l.

Bariseride Sigusfest. Matt. 5, 20.		
9 Pühhap.	6 P. p. 3 a. J. P.	Påwad
10 Esmasp.	Israel	on
11 Teisip.	Eleonora	ota.
12 Kestnaddal	Hindrik	✕
13 Neljasp.	Marrette Pääw	Nende
14 Rede	Ponawent	järrel
15 Loup.	Apost. Jagg.	wihm,

4000 Mehhe söötmisfest. Mark. 8, 1.		
16 Pühhap.	7 P. p. 3 a. J. P.	Q 5, p. l.

Sel Kuul on 31 Pääwa.

17 Esmasp.	Aleksius	fange
18 Teisip.	Rosina	+ mür:
19 Kestnaddal	Ruwina	rista:
20 Neljasp.	Elias	misse
21 Rede	Daniel	rahhega.
22 Loup.	Apollina	

Walle Prohwetideft. Matt. 7, 15.		
23 Pühhap.	8 P. p. 3 a. J. P.	Q 4, p. l.
24 Esmasp.	Kristin	Sel:
25 Teisip.	Jakobi Pääw	ged
26 Kestnaddal	Anno	✕ Pää:
27 Neljasp.	Marta	✕ wad,
28 Rede	Peariks	foe Jim,
29 Loup.	Olowi Pääw	ja

Allekohtfest Maia: piddajast. Luk. 16, 1.		
30 Pühhap.	9 P. p. 3 a. J. P.	Q 8, e. l.
31 Esmasp.	Abdon	uddused

12mal selle fu pääwal touseb päife pole tundi
pärast tello 3, ning lähhab alla pole tundi pär:
rast tello 8. Pääw on pitt 17, d agga 7 tundi.

Augustus.

Leikuse = Ku.

1	Teisip.	Petri Wang.	Lööd.
2	Kesknäddal	Annibal	
3	Neljasp.	Eleasar	Kaunid
4	Nede	Judas	8
5	Loup.	Dominius	head

Jerusalemma ärraritmissesf. Luk. 19, 41.			
6	Pühhap.	10 P. p. 3 a. J. P.	✕ ja
7	Esmasp.	Tonatus	● 3, e. l.
8	Teisip.	Sirakus	sojad
9	Kesknäddal	Romanus	Päwad.
10	Neljasp.	Lauritse Pääw	
11	Nede	Herm	Soe,
12	Loup.	Eusebius	mürris:

Wariserist ja Tölnerist. Luk. 18, 9.			
13	Pühhap.	11 P. p. 3 a. J. P.	ta:
14	Esmasp.	Ello	minne
15	Teisip.	Musti Mar. Pääw	● 6, e. l.
16	Kesknäddal	Izaak	fange
17	Neljasp.	Onesimus	wih:
18	Nede	Leno	maga.
19	Loup.	Sebald	L Tuul:

Sel Kuul on 31 Päwa.

Kurdist ja teletumast. Mark. 7, 31.			
20	Pühhap.	12 P. p. 3 a. J. P.	ne
21	Esmasp.	Wilibert	✕ ja
22	Teisip.	Sakeus	● 0, e. l.
23	Kesknäddal	Parfabas	selge
24	Neljasp.	Pertti Pääw	taew.
25	Nede	Ludwik	Pil:
26	Loup.	Jereneus	we:

Preestrist ja Lewitist. Luk. 10, 23.			
27	Pühhap.	13 P. p. 3 a. J. P.	sed,
28	Esmasp.	Mukustin	● 6, p. l.
29	Teisip.	Joann. Hult.	✕ uddur
30	Kesknäddal	Rebekka	sed
31	Neljasp.	Penjamin	Päwad.

14m 1 selle fu päwal touseb päife 3 werendel pärrast kello 4, ning lähhab alla, werendel pärrast kello 7. Pääw on pitt 14 ning üts pool, ö agga 9 ning üts pool tundi.

September. Suggise-ehk Mihkli Ku.

1 Rede	Ekidius	Kau:
2 Loup.	Elisa	nid
Kämnest Piddali többisest. Luk. 17, 11.		
3 Pühhap.	14 P. p. 3 a. J. P.	kuiwad
4 Esmasp.	Moses	ja
5 Teisip.	Kai	● 8, p. 1.
6 Kestnaddal	Magnus	sojad
7 Neljasp.	Rigina	Päwad
8 Rede	Maria Sündm.	põra:
9 Loup.	Abigail	wad

Maimmonast. Matt. 6, 24.		
10 Pühhap.	15 P. p. 3 a. J. P.	wihma
11 Esmasp.	Põdri Pääw	pole.
12 Teisip.	Sirus	Paew
13 Kestnaddal	Amatus	● 5, p. 1.
14 Neljasp.	Misti Ullendam.	on
15 Rede	Nikodemus	† pilwes,
16 Loup.	Eiwemia	willud,

Sel Kuul on 30 Päwa.

Maini Linna Surnust. Luk. 7, 11.		
17 Pühhap.	16 P. p. 3 a. J. P.	uddu:
18 Esmasp.	Titus	● sed
19 Teisip.	Baustus	Päwad,
20 Kestnaddal	Tõns	● 8, e. 1.
21 Neljasp.	Matteuse Pääw	
22 Rede	Morits	wih:
23 Loup.	Osea	maga.

Bee többisest. Luk. 14, 1.		
24 Pühhap.	17 P. p. 3 a. J. P.	Nende
25 Esmasp.	Haralt	✓ järrel
26 Teisip.	Tetel	kange
27 Kestnaddal	Udolu	● 8, e. 1.
28 Neljasp.	Bentsel	tuul
29 Rede	Mihkli Pääw	ja
30 Loup.	Hieronimus	selge.

12mal selle ku päwal touseb päike kello 6, ning lähhab alla kello 6. Pääw on pikk 12, ning ö ka 12 tundi.

Oktober.

Wina-meil Roja-Ku.

Suremaft Rääsust. Matt. 22, 34.		
1 Pühhap.	18 P. p. 3 a. J. P.	Mon:
2 Esmasp.	Jairus	ned
3 Teisip.	Wolmer	felged
4 Kestnaddal	Prants	Päwad.
5 Neljasp.	Wides	● I, e. l.
6 Kede	Almalia	
7 Loup.	Susanna	Nende

Alwatud Innimesest. Matt. 9, 1.		
8 Pühhap.	19 P. p. 3 a. J. P.	järrel
9 Esmasp.	Tomasia	hakka:
10 Teisip.	Durkart	wad
11 Kestnaddal	Angelus	wihmased,
12 Neljasp.	Mai	
13 Kede	Teresa	● 2, e. l.
14 Loup.	Kalikstus	santid

Pulma Ridesst. Matt. 22, 1.		
15 Pühhap.	20 P. p. 3 a. J. P.	ja
16 Esmasp.	Kallus	rop:
17 Teisip.	Dlop	† pud

Sel Kuul on 31 Päwa.

18 Kestnaddal	Lukas	Ilmad
19 Neljasp.	Eutsius	☉ 7, p. l
20 Kede	Wendelin	tulle:
21 Loup.	Ursel	ma.

Runninga-Mehhe Poiast. Joann. 4, 47.		
22 Pühhap.	21 P. p. 3 a. J. P.	Segga:
23 Esmasp.	Salome	ne,
24 Teisip.	Wlorentin	ja
25 Kestnaddal	Kristian	niis:
26 Neljasp.	Almandus	fed
27 Kede	Wilip	☉ 2, e. l.
28 Loup.	Engelbregt	

Kawwalast sulasest. Matt. 18, 23.		
29 Pühhap.	22 P. p. 3 a. J. P.	kulmad
30 Esmasp.	Josuwat	
31 Teisip.	Wolfgang	ja Död.

16mal selle fu päwal touseb päike pole tundi pärrast kello 7, ning lähhäb alla pole tundi pärrast kello 5. Päaw on pitt 9 d 15 tundi.

November.

Talwe - Ku.

1	Kestnåddal	Pühhade Pääw	Miisked,
2	Neljasp.	Singede Pääw	roppud
3	Kede	Kottlieb	wahhel
4	Loup.	Ott	● 6, e. l.

Kohito: Rahhast. Matt. 22, 15.

5	Pühhap.	23 P. p. 3 a. J. P.	kulmad
6	Esmap.	Paltser	wah:
7	Teisip.	Klaudius	hel
8	Kestnåddal	Writs	wihma:
9	Neljasp.	Teodora	sed
10	Kede	Martin Luther	Pääwad.
11	Loup.	Martin Piisk	● 11, e. l.

Jairi Lüttest. Matt. 9, 18.

12	Pühhap.	24 P. p. 3 a. J. P.	Kül:
13	Esmap.	Preedrik	mad
14	Teisip.	Leopold	Ööd.
15	Kestnåddal	Atanasius	Müüd
16	Neljasp.	Alweus	hakka:
17	Kede	Jonas	wad
18	Loup.	Esra	● 6, e. l.

Sel Kuul on 30 Pääw.

Hirmast Arrakantamisse tööst. Matt. 24, 15.

19	Pühhap.	25 P. p. 3 a. J. P.	kulme:
20	Esmap.	Asmos	mad
21	Teisip.	Mar. Ohwerd.	Pääwad
22	Kestnåddal	Sesilia	
23	Neljasp.	Klement	lumme:
24	Kede	Josias	● saddo
25	Loup.	Kaddrina Pääw	ja

Wiimast Kohust. Matt. 25, 31.

26	Pühhap.	26 P. p. 3 a. J. P. ● 1, e. l.	
27	Esmap.	Isak	
28	Teisip.	Künter	tulega
29	Kestnåddal	Ewert	
30	Neljasp.	Andrese Pääw	tullema.

9mal selle ku pääwal touseb päike pole tundi
 pärrast kello 8, ning lähkää alla pole tundi pärr:
 rast kello 3. Pääw on piff 7, ö agga 17 tundi.

Dezember.

Toulo = Ku.

1 Rede	Urent	7 Kula
2 Loup.	Kandidus	mad,
Kristusse Sisse: söitmissfest. Matt. 21, 1.		
3 Pühhap.	1 Kr. Tull. P.	8, p. 1.
4 Esmasp.	Ugaton	selged
5 Teisip.	Wolber	Pawad.
6 Kestnaddal	Niggolas	∴ Lum:
7 Neljasp.	Natalia	me:
8 Rede	Maria Sam.	fido,
9 Loup.	Juhkum	
Tähhed enne wimist Pawa. Luf. 21, 25.		
10 Pühhap.	2 Kr. Tull. P.	7, p. 1.
11 Esmasp.	Elso	u dune
12 Teisip.	Ottisia	7 ja
13 Kestnaddal	Eutisia	sulla
14 Neljasp.	Nikafius	
15 Rede	Johanna	Ilm.
16 Loup.	Lidia	

Joannes Wangi: tornis. Matt. 11, 2.

17 Pühhap. **3 Kr. Tull. P.** 8, p. 1.

Sel Kuul on 31 Päwa.

18 Esmasp.	Kristow	Peh:
19 Teisip.	Lott	med,
20 Kestnaddal	Ubraam	
21 Neljasp.	Toma Päaw	Pä:
22 Rede	Peata	wad,
23 Loup.	Udo	
Joannesse Tunnistussfest. Joann. 1, 19.		
24 Pühhap.	4 Kr. Tull. P.	pea
25 Esmasp.	Toulo	8, p. 1.
26 Teisip.	Teine Pühha	kul:
27 Kestnaddal	Kolmas Pühha	ma
28 Neljasp.	Süta Easte P.	
29 Rede	Noa	pea
30 Loup.	Tawet	ful:

Sest immes: pannemissfest. Luf. 2, 33.

31 Pühhap. **P. pärr. Toulo** 7 la.

10mal selle ku päwal touseb päike werendel pärrast kello 9, ja lähkääb alla 3 werendel pärrast kello 2. Päaw on pikk 5 ja üks pool tundi, 8 agga 18 ja üks pool tundi.

Päwa = ja Ku = warjutamissed.

Sel aastal saab päife ja ku, kumbke kaks kord warjutud. Ugga meie pole paistab aga üks ku:warjutamine.

1. Ku warjutakse 26mal Kiiunla:ku päwal, ja ei olle mitte meie poolt nähha.

2. Päife warjutakse 12mal Paasto:ku päwal, ja ei olle mitte meie poolt nähha.

3. Kui warjutakse 19se, 21se ja 22se Leikusse:ku päwade wahhel, ja on nähtaw meie pool. Temma hakkab kello 11. õhtul, ja lõppeb kello üks, wasto hommikut.

4. Päife warjutakse 5mal Mihkli:ku päwal, ja ei paista mitte meie pole.

Lada piddamissed Eesti = Maal.

Meärikuul: 7mel ja 8mal Päwal Valdiske Linnas, on Laad, kus teiksuggust kaup, weiksed ja hobbofed müakse. Selsammal Kuul 10mal ja 11mal Päwal, on Hapsalo Linnas, nendasammoti Laad. Selsammal Kuul, seitsmel, ja kahheksamal Päwal kolmatkümmend, on Rakwerre-Linnas sesammasuggune Laad. Kiiunla = Ku kolmandamal Päwal Paide Linnas, sesammasuggune Laad. Jaani = Ku 16mal ja 17mal

Päwal Rakwerre = Linnaſ, nendaſaminoti
Laat. Sellaſammal Kuul 20nemast Päwaſt
ſadik, ku oſſani on Tallinnaſ ſuur Laat ſei-
geſugguſe kaubaga. Sellaſammal Kuul 25.
Päwal on Paideſ nendaſaminoti Laat.
Mihkli-Ku 14mal ja 15mal Päwal Hapſa'us.
Sellaſammal Kuul 26mal, 27mal ja 28mal
Päwal Tallinnaſ, Weiſſe = ja Hobboſe =
Laat, Wirro = ja Karja = wärrawa ees.
Wina = Ku eſſimeſſel ja teiſel Päwal
Paldiski Linnaſ, weiſſe =, hobboſe = ja
ſeiſegugguſe kauba Laat.

Reiſ tulleb heakſ neile, keſ Jummalat
armatawad.

Uſſerwaino Rein nitiſ heinamaad omma
nore naeſega, ja nende weiſe Jürri maggaſ
poeſa willuſ. Agga kui päike haſſaſ launc

näitma, ütles Dio, wiſſatit ihhodes, Reino
waſto: nüüd lähhan kodduſt aſja kuulma
ja launa-ſutait toma. Ja nende weiſe lapſe-
hoidia palluſ: wotta mind kaſa, ma noppin
ſenni marjo. Eſſite Dio ſeiſiſ waſto; agga
kui ta plikka ſilmaſ wet nägi, ütles ta Rei-
nule: wata ſinna ſiis laſt ni kaua — agga
illuſaſte! muido taplen kurrjaſte. Eſt iſi
Rein nago töſſiſekſ, ja koſtiſ: ekſ ta olle
minnogi meleſt armaſ? ja Dio waſtaſ
naerdeſ: ſelle wiſhaga lähhad ſa weel arm-
ſamaſk mo ees. Se lähhotas Reino töſſi-
duſt nenda, et ta ütles: kaſ nouame ühhe
lehma weel jure? ja wiimne ting, miſ ſe
ſiſſe tenib, olgo ſinno ehtepärralt! Agga Dio
koſtiſ: kũl ſe muidogi ärrakullub: tüdrutule
annaſſin parremat mütiſi, ſullaſele naſk pũkſa
ja ſulle oſtaſſin ſapad; ſeſt perre illo on perre-
naeſe ſeiſeuhkem ehte, ja kui meeſ rideſ, wa-
detakſe ka naeſe peäle. Eiſ ütles Rein: kui
ſällo ärramũũn, tulgo lehm aſſemele, ja
miſ ma peäle kaſkũmmend rubla ſaan, ſaad

sinna. End siis nouame ennesele korwankri
ja wõõrslimmid, wastas Dio jälle; sest ikka
illusam, kui seddawisi sõidame. Hea naesele
mees annab hea melega wõito, kostis Rein,
ja Dio läks ülle karede, kui sulleke, mis tule-
kesest aetakse — weike plikka tagga järrel.

Rein jäi niitma, ja nites saatsid temma
mõtted Diut, senni kui suur launa kätte we-
res; siis heitis, tedda taggasi odates, weiki
Jürri kõrwa puhkama — ja kedda ma ar-
mastan ennami: Diut woi sedda last? —
ma armastan mollemid — ei olle ka wahhet,
nenda mõtteldes uinus ta maggama. Pärwa
pallaw soendas keik metsad ja laggedad, ja
die suitsud keerlesid ülle põidude, otse kui põl-
leks ma-ilm; koddowellajas otssis seina warjo,
ja lehtpu kätte jahhutas Reinut ja Jürrit —
wärske hein olli nende paddi ja keikfuggu lil-
led nende toa illo — linn-nud laulsid ohtade
peält ja lõokenne ülle nende maggamisse koha,
nenda Rein raskest tõõst hingas, kallis laps
kaenas ja kallis naene süddames.

Siiski mis on feigeparremadgi rõmud siin!
sesamma silmapilk, mis meid inglitte seltsi
tõstab, sadab meid, feige kibbedamat wallo
tundma — sest ei tea, kas Rein wiis silma-
tält hingand, kui jo hūti: tulge appi! ja tul-
ge appi! — — Rein ei wotnud silmitadagi,
waid kargas kohhe pu peäle waatma — ja
näggi kolm metsalist ta naabri Hanso peäle
kippuwad. Algga sesamma Hans teggi tem-
maie pūsti kurja — sest olli ta nago kahhe-
wahhel, last temma pärrast üksi jätta. Om-
meti, kui tedda jälle kulis, appi hüüdwa, üt-
les ta: aitma pean minnema! wottis wemla
seltsiks ja pelletas Hansoga waentast. — Kui
ta taggasi läks, kõndis Hans, allandik keik,
ta järrel.

Algga, helde Jummal! mis näggi Rein,
kui ta lapse liggi sai — üks maddo ronnis
temma ülle. Kurjateggia! küssendas
Rein, ja se ellajas noelas, arraminnes, last,
et halledaste hakkas nutma — paisetas ka
kohhe nenda, et lõõtsuma jäi. Mis ütleb Dio

nüüd! Ioi Rein känd kofko — ja ommeti
ta ei kahhetsend, et ta omma wihamiest
aitnud; sest mis innimenne õigusse pärrast
teeb, sest temma südda ellades ei tunne wallo
— agga, mis ütles: Dio! se mõtte nääris
temma süddant. Ka Hanso sisse leikas Reino
willetsus ni wägga, et ta ütles: ma ollen
sulle mitto tullist ligu teinud; agga mitte
ennam minno pahha waim, sinno waim
peab mind juhhatama — anna andeks, ja
Jummal sago sinno last aitama! Tühko mo
lapsesga Jummal, mis tahhab, kostis Rein,
ja andko sulle andeks, kui minna sulle andeks
annan — agga mo waene Dio, mis ütles
se! Ei woi Dio egga sinno wallo minno wal-
lust ülle käära, kostis Hans wasto — ma kan-
nan need tullised sõõd, mis Onnisteggia
omma wihamiehhe peäle kassib kogguda —
need põlletawad mo hinge ärra. Ei se tulloke
põlleta ärra, mis meleparrandaminne sütti-
tab, wastas Rein, ja jo nähti Tiut tulle-
ma — kermeste ja rõõmsaste, sest ta tõttas
omma Reino ja Jürri jure, pima lähker üh-

hes kääs, ja teises, mis Jummal kõrwa
annud.

Waene Dio! ei sa tea, mis sind otab.
Murreta terretasid sedda tännast hommikut —
Jummal ingel kinnitago sind, temma õhtut
wasto wotma. Dio joudis ikka liggemale,
agga sedda liggemale ta joudis, sedda pitte-
maks jäid ta sammud, sest ta hakkas jo emalt
tundma, et seal head luggu ei olnud.

Rein läks ta wasto, ja rääkis temmale keik,
otsast otsani — ja se ärra werrega Dio, kes
sedda kuuldes, wärrisedes lapse pole tõttas,
jõi ni tuggewaks, et ta ütles: sa olled teinud
mis õige innimesse kohhus — minno sü on,
et ma plikka tahtmist teggin — ja siis lan-
ges ta lapse kõrwa ja nuttis ni ärdaste, et
Hans sure healega Jummalat pallus. Agga
se plikka ütles: pekske mind, pekske mind, et
ma ärra ollen olnud! — ja Dio wastas:
wäti! eks ma isse ei pidand targem ollema?
wottis omma last sülle ja ütles: kõndime tem-
maga külla pole, ehk juhtub kegi, kes ussi

wastane — lüks ka, ja Rein temnaga.
Hans jäi nende assemele niitma.

Kui nad puhke maad kõndind, aias Prao
Laur neist möda. Ommeti wiwis ta, nende-
ga jutto aiades; sest sedda ta armastas wäg-
ga. Agga kui ta nende willetsust kulis, naeris
ta täiest suust, üteldes: sedda sa last üksi
jätgid! ma kuulsin ka küssendamad. Ol-
led isse ommeti Hanso suur tuttam? kos-
tis Tio. Tuttaw, tuttam, pommises Laur
wasto, eks ma olle iggaühhega tuttam? ja
soitis emale.

Oh sa innimenne! ütles Tio — kui nab-
rad ja saud risute, küll siis aitate teine teist
ja nisuggune naerab meid. Arra pahhanda
meelt, ütles Rein, surreb se laps, siis naerab
meid mitto; agga süiski ma ei taggane, teisi
aitmast. Nenda råkides nad jälle, ehk wersta
emale said, ja Rein fergitas Tio koorma,
last landes. Siis tulli üks naene, soites, nen-
de wasto. Kui südda wallutab, siis film
sedda tunnistab — mis hädda aiab teid,
waesed? küsis sepárrast se naene — ja omma

hädä råkida, on igga häddalisse ainus ferg-
gitus, Agga kui se naene nende jutto kuul-
nud pöras ta omma minnemist taggasi, ja
wottis Tiut lapsaga wanfri peäle, üteldes:
mul on küll wanna hobbone, agga ilka om-
meti astub ussinaminne kui innimenne, liati
naesterahwa innimenne, ja siin ei olle aega
wita — ma wiin selle jure, kes mitto aitnud.
Sest jäi Tio südda jälle lootsamaks.

Agga nende te jäi ka ilka kitsamaks — ja
keigekitsama kōhha peäl seisis heinakoorm
katkiläinud astiga — ning mollemal pool
mets, et jalla häddast läbbi kōia.
Oh, meie waesed! ütles Tio — õige nago
olleks Jummal isse meie wasto. Sest san-
nast sai Reino meel haigeks, ja ta ütles:
olleme siis meie Jummal wasto, et ta
meie wasto peaks ollema? innimesse kōhhus
on keik kannatada! ja Tio wastas, õhkades
wanfri peält mahha tulles: anna andeks,
ma kannatan! Siis ütles se tēkōia: naene:
ma otaksin siin ehk õini, kui ma isse mitte,
kiddur keik, õige praego abbi ennesele kula-

ma lähkäsin, kulla ei olle ka kuigi kangel
ennam, ja kullakubja jurest juhhatas teid ig-
gaüks senna, kuhho minna teid olleksin wi-
nud — Jummal aitto teid ja mind!

Näid olli Tio ja Rein jälle üksi, ja Tio
ütles: kes isse häddas, tunneb ka teise wae-
wa — ei Laur pakkund wanfrit, et ta kül
seddasamma teed aias, ja se naene tulli om-
mast minnemisest taggast, meid saatma —
kel hea põlli ka, mis se helib teistest. Siis
ütles Rein: Jummal tännatud, meie ello
olli tännini kül rõmus ello, agga kelle häd-
dalissest olleme meie ennast lahti lõnud? ja
seddasamma naest, kes näid kuddur, ollen
ma tunnud kui ta terve ja priis olli, ja
sesamma helde meel juhhatas temma süddant
ikka; kes temma wasto nuttis, selle seltsi-
mehheks ta kohhe jäi, kui ta muud abbi ei
woinud anda — agga ehk praego ei panne
ükski temma ennese hädda tähhele. Menda
jutto aiades katsusid nemmad läbbi metsa
heinakoormast möda sada. Agga selle koorma
perremees kutsus Reinut ennesele abbi, wan

frit parrandama, ja Rein wastas, nago
kurjaga: ma ollen isse abbita! Gest, sest
naesest räkides, tulli ta mele, kui mittokord
need temmastgi tagganend, kellele ta head
teind, ja se ligutas temma werd. Siis ütles
Tio jälle: oi, oi, Rein! õige praego nomi-
sid mind, ja näid teed isse patto, ja seia
aitma, ma lähkän lapsaga eel — kullas mind
ikka kätte saad. Ja Rein wastas: anna
andeks! ja läks aitma. Menda diendab wag-
ga abbi-ello rahwas teine teise eksimist, ja se
kallis janna: anna andeks leppib neid
ikka ärra. Abbiakad, kes teie agga kurja
tehhes ühhes nois ollete, nõudke takka Tio ja
Reino meelt — soendage ommad süddamed
nende armastusse tulle äres! Siis teie kowwa
meel jääb pehme, enne kui põrgo tullute
sedda weel kowwemaks kedab. Agga selle
tee-raia liggi, mis Tio metfast läbbi piddi
minnema, olli ühhe sure kirowi warjul üks
wannahallipeaga mees istumas, — se laulis:

Kaske siin on ello te,
Siiski rõõm on taewa minnma!

Keit, mis juhtub waggale
Sadab temma hinge sinn-na.

Need sannad langesid nenda Dio peäle,
et ta, omma teed eddasi kâies, kaks ja kolm
ford taggasi watis, mötteldes: kui ma wanfri
peäle olleksiin jânud, ei ma siis sedda mi te ol-
leksiin kuulnud, ja need mötted jâid temmale
seltstiks üksi kâies.

Dige nâer kippub peäle misuguste pâr-
rast, irwitas Laur isseenneses, kui ta Diust ja
Reinust arraaias — seâl nad nûud omma
waggedussega on! seddawisi pilkades hakkas
ta tulkuma. Agga nattuke teest ârra olli
üks süggaw saue auk, selle âre ta hobbone ted-
da wiis — ja kui ta âkkiste tele tombas, lan-
ges wanter ümber, ja ta libbises wanfri peält
selle süggawa augo sisse, isse jo wâssind, et
ta ennâ jallale ei saand. Essimesse hirmoga
wandus ta — siis hûdis ta appi — siis pal-
lus ta Jummalat — siis puhkas ta — siis
jälle wanduma.

Island Jummal! loi Dio risti ette, kui
ta ukka liggemale selle heäle pole sai: ta hun-

did lahti! ja dige nago Lauri heâl — on ka
Laur, ütles ta, kui senna tullit — kuida
sa seia said? Jâin tulkuma, kostis Laur, ja
hobbone ramp pillas mind selle augo sisse —
aita mind mâele! Et kui hea melega! kui mul
sedda joudo olleks, wastas Dio, ja laps ae-
ga annaks; Rein tulles jârrel, kannata ni
Laur weel — ja tõttas kûlla pole. Wotko
kurrat sind ja Reinut, wandus Laur ta jârrel,
ei kowwemat suggu olle, kui innimest! ja nen-
da ta pidid nûud weel saue muddas pihbert-
sema kunni Rein tullit. Se wennis ja tõstis
tedda seält wâlja, et isse pole kehani mâr-
jaks jâi, toi hobbose ta kätte, ja seadis tedda
jälle minnema, üteldes: ârra naera ennâ
sedda, kes hâddalift aitab. Agga se sanna
teggi Lauri nenda wiibaseks, et ta mitte mus-
ta ehk walget lausund, kui soitis agga peäle.

Senni olli Dio, kes jo liggi kûlla sanud,
lapssega mahhaistund, sepârrast et laps hinge
heitis — ja kui Laur mõda lâks, hûdis Dio:
jo meie Jürri walmis — kas nâggid Reinut?
Tulles tagga jârrel, wastas Laur, keit wi-

hane weel. Eh! annad mulle roankri, ütles
Dio jälle, et surnud lapsega koio saan? ja
lähelad siit jalla wõõrsile, ma läkkitan
hoost homme warra taggasi. Agga Laur
koetis: ma ollen isse surnud, saaksin agga
ülle ja winale — ja sedda aiama.

Dio tousis siis ülles, ja hakkas Reino wasto
koio pole kändima. Tullid ka pea kofko, ja
woib kül arwata, mis Reino südda ütles,
sei da surnud last näggemast. Helde Loja, kes
Ea wannematte armastust laste wasto ni
kangeste olled seadnud! tõeste, selle kaddurwa
elust ille on se pärris koht, kus keif nuttud,
mis siin kustutamatta jäwad, iggawessels
rõmutis touswad.

Agga teggia inimenne unnustas jo pä-
wa koorma, maggusat jutto, leiba wottes,
aiades; ja murre-kautaw unni hakkas ig-
gaühte kutsma, kui Rein ja Dio selle kiwoi
jure tullid, kus se wanna halli peaga mees
weel istus. Üks kallis õhto willutas mis pä-
wa pallaw wässitand, ja iggamees rūpas sed-
da — Dio ja Reino nähhes keif ma-ilm olli

rõmuta. Selle walloga langes Dio selle wan-
na kesse kõrwa, temmale keif rāfides —
Rein seisis nende ees, surnud laps süles.

Kas ollete taewast ja maad tähhele pannud?
Küssis se wanna mees, kui nad omma jutto
ollid lõppetand. Et kui wägga! kostis Dio.
Siis teate, et keif targaste on seätud? Küssis
ta jälle, woi, eh! arwate, et päike ja ku ja
tähhed isseennesest ommad teed kāiwad? Wi
piisut, kui weski rattas isseennesest kāib,
kostis Rein. Siis ussute ka, küssis ta was-
to, et keigealwema rohhoesses juur, ja keige-
drnama sāsesses ello mitte isseennesest ei olle?
Ja Rein wastas: suur on meie Jummal!
Temma heldus taidab keif! ja temma tawust
kulutab keif! Agga missuggune loom sudab
sedda tähhele panna? Küssis ta nüüd. Egga
teine, kui inimenne? kostis Dio. Siis tou-
sis se Wannake istumast yūsti ja ütles: kui
nüüd Jummal sedda rohto wālja peal, mis
tāanna en, ja homme ahjo wissatakse, ja sed-
da keigewāhhemat ellajat nenda ehhitab, kui
palis ennam mitte teid, teie nõdra-usskikkud!

Agga kas sefinnane põrmo-ello ullatab senna?
 (Rein ja Dio ei wastand muud, kui õhkasid)
 sepärrast ütlen ma: mis teie tänna ollete
 teinud ja kannatanud, se tõstab teie nimmed
 taewa ramato sisse. Ommeti meie laps
 piddi surrema? kostis Dio. Ta piddi surre-
 ma, kostis wasto se wanna, sest Jummal ei
 tulle hoidma, mis innimenne isse woib hoida;
 agga keif head, mis innimenne teeb, tasub
 temma jo siin ja seät iggaweste. Kuida ma
 sedda last woisin hoida, ütles Rein, kui ma
 teist aitamas olin? Kas sa ei tunnud ühtegi
 kartust lapse pärrast, kui so plikka sind pallus,
 ennast kasa wotta, ütles se wanna siis Dio
 wasto. Kül ma sedda tundsin, kostis Dio,
 seisin sepärrast ka wasto. Siis jo sinno en-
 nese moistus sind nomis? ütles se wannake
 jälle ja ommeti woisid tedda lapse jurest
 ärra! Tõeste, igga essimenne mõtte, misga
 meie moistus siis meie süddant ligutab kui
 middagi meid kiusab, on se juhataja-mõtte;
 kes sedda mõttet katusub kautada, lööb ennast
 ommast tee-näitjast lahti. Tõssi on, ütles

Rein, ja siis ma praegogi ei kahhetse et ait-
 ma läksin. Sest sind aias so südda, mis tae-
 waliste seltsi kolbab, wastas se wanna; ag-
 ga sesamma südda peab sind õppetama, et
 Jummal ennam immeteggo ei te; sest siis in-
 nimeste lotus teeks neid keif holetumaks —
 meie ennest moistus on se ingel, kedda Jum-
 mal iggaühhele hoidjaks an annud; kes selle
 ingli nomimist tähhele panneb, ei lange.

Kes sa olled? kallis wanna issa! ütles Dio.
 Ma ollen üks wanna Ellatand, kes mitto he-
 ad ja kurja näinud, ja mahhest sega nüüd aega
 witan, et tähhele pannen, kuida mitto, kibbe-
 dat waewa tundes, taewa pole kõnnib, ja
 mitto teine, fargades, põrgo tõttab, kostis se
 wanna. Kas siis agga waew sadab taewa?
 küsis Dio; meie olleme tännini õnes elland,
 ja siis Jummalat meles piddand; ja mitto
 näab kül waewa, ja lähhab ikka tagga kore-
 maks. Se on keif sedda mõda, wastas ta,
 kuida fegi hea waimole, ehk kurja waimole
 maad annab; sest iggaühhe innimesse ennese
 päte on se meelwale antud, taewale ehk põr-

gule ellada, ja temma ennese teggude järrei
maksetakse temmale kätte: igga ilma süta rõõm
sada taewa, igga waew, mis innimesse en-
nese sü parrast ta peäle langeb, rõhhub põrgo
pole, kui ta mitte kahhetsemisse wallo ja me-
leparrandamisse waewa läbbi omma hinge
wottab peasta. Meie rõmud on lõp-
pend! ütles Dio selle peäle. Lõppend? küsis
se wanna isä — kas Jummal siis innimes-
sele agga separrast moistust on annud, et ta
peab moistma, ello kibbedussi tundma? sest
ello rõmud tunneb teine loom ka; agga ello
kibbedus sed tunneb agga se, kellel moistus —
eks so aus ello panne sind jo sedda armama,
et so hinge te parrema ello pole lähhab? ag-
ga kas seddasinnast parremat ello kegi siin
parrida saab? sest kas se ello mis siin, an-
nab neid sulle taggasi, kelle haudade äres so
siidda tahtis katteda? — ehk, kas sa woid
armata, et Jummal sedda armastust meie
siiddamette sisse olleks lonud, ilma sedda tae-
wast lomatta, kus nisuggune armastus om-
ma iggawest palka sisseparrib —? Eks Han-

so meleparrandaminne ei tousnud teie fur-
wastussest? ja kui keif taewas rõmo tunneb
ühhe pattuse parrast, kes meest parrandab,
kui palju enam peaksite teie praego sedda
rõmo tundma! — Ja ennä ka Laur tulli
aiades.

Mis se tahhab! ütles Dio. Agga temma
pakkus Reinole nuttes kät, üteldes: sa olled
tämma Hansole ja minnule palju head teinud;
ja minna kuriateggia ei räkind sulle head
sanna selle ette, jätšin ka so näest temma mur-
re sisse; agga nüüd se waewab mind nenda,
et ma alw keif isseennese melest ollen, ja mo
hähbi ei anna so peäle wadatagi — tulle,
Dio, istu mo wantri peäle, ma wiin sind,
kuhho sa tahhad! Ja mulle Hansoga wen-
nats! wastas Rein, ja loi temmale kät; ja
Dio ütles: kas nääd, weike Jürri rägib sin-
no meleparrandamist taewa. Siis wottis
Laur Reino sülest sedda furnud last, ja wa-
utas tedda omma wasto rinda; ja ütles: ei
sinna olle mo pattud näinud! ehk surrid se-
parrast, et minno ja minnosugguse kurri ello

find ei piddand rikkuma! mul on wiis poega
ja faks tüttart, kes ennamiste keif minno teed
kõnnivad — pöörge ja parrandage meid!

Kule, wanna issa! Kule, ütles Tio, ei weel
olle lõppend meie rõõm — agga kui ta temma
pole silmad loi, ei olnud ta ennam nähha —
ja Tio hüdis: kuhho ta soi? — Kes ta olli?
Temma jut olli taewast, kostis Rein, olgo
isse kes tahtes. Sest aiasf kadus nende kur-
wastus, ja Hans ja Laur hakkasid õigust
noudma omma laste ja perrettega. Sedda-
wisi Jummal ello-waewad parrandab; sest
surm on ello tõstja ja ei mitte temma rik-
kuja. Sepärrast punnufid nemmad ka weike
Jürri hana risti ümber ühhe paela lilledest,
ja kirjotasid selle risti laua peäle:

Kennast lilled õitsewad,
Agga pea närtsiwad;
Armaštusse malleštus
Keigefindlam nimmetus;
Surm meid siin kül kurwastab,
Taewas jälle rõmuštab!
